

Handläggare: 2009-02-28 Remiss.N2008/6659/ITP
 Lars Hedberg
 08-506 362 70
 e-post: lars.hedberg@ssnf.org

Näringsdepartementet
 103 33 Stockholm
 e-post:
helena.stromback@enterprise.ministry.se
anna.gillholm@enterprise.ministry.se

Remissvar till kommissionens meddelande KOM(2008)572 slutlig

Svenska stadsnätsföreningen (SSNf) är en bransch- och intresseorganisation som organiserar ca 150 stadsnät och ca 150 leverantörer av tjänster och utrustning.

Våra synpunkter avser endast stadsnätsägarnas intressen som till ca 90 % ägs och eller drivs av kommunala bolag eller förvaltningar eller i samverkan med privata partners.

Huvudsyftet för våra offentligt ägda stadsnät är att ge invånarna, företag och den kommunala verksamheten i respektive kommun och region möjlighet till bredband via öppna konkurrensneutrala nät där valfrihet och öppenhet på icke diskriminerande villkor råder.

Som ger befintliga och nya aktörer möjlighet att leverera sina tjänster utan att behöva investera i egen infrastruktur.

FRÅGA 1: Kan dagens konkurrensutsatta e-kommunikationsmarknader erbjuda allmän tillgång, med hänsyn tagen till följande faktorer:

- Konsumenternas tendens att byta från fast telefoni till mobiltelefoni, som nu har mycket god täckning och är mycket prisvärd, skulle kunna tyda på att bestämmelserna om samhällsomfattande tjänster begränsade till tillträde via en fast anslutningspunkt håller på att förlora sin relevans.

SVAR: Vi delar kommissionens tankar vad gäller att tillträde via en fast anslutningspunkt håller på att förlora sin relevans avseende telefoni.

Men vad det gäller bredband är risken att glesbygden endast får mobilt bredband vilket kan bli ett hinder för vissa verksamheter. Orsaken är att operatörerna endast är intresserade av att bygga ut fast bredband i områden som är tillräckligt lönsamma ur kommersiell synpunkt vilket innebär att intresset finns för Sveriges 100 största kommuner, medan 190 av landets kommuner riskerar bli utan investeringar utanför sina centralorter.

FRÅGA 2: Utvecklingen går mot att när allt fler abonnenter behöver en kraftfull anslutning till Internet krävs mer än en smalbandanslutning. I så fall uppstår frågan om huruvida tolkningen av de nuvarande bestämmelserna om samhällsomfattande tjänster behöver ändras, särskilt mot bakgrund av vad som avses med kravet på en datahastighet som medger funktionellt tillträde till Internet. Det behöver också avgöras om en mer dynamisk och tekniskt neutral tolkning av begreppet kräver att den nuvarande lagstiftningen ändras.

SVAR: Vi anser att bestämmelserna måste ändras, så de följer samhällsutvecklingen och anpassas till respektive medlemsstats situation.

FRÅGA 3: Om det blir allt vanligare att betrakta bredband som samhällsomfattande tjänst, skulle det då vara lämpligare att formellt ändra bestämmelserna om samhällsomfattande tjänsterna så att de också omfattar bredband? Är konceptet funktionellt tillträde till Internet fortfarande gångbart?

Svar: Med PTS definition om funktionellt tillträde till Internet är en överföringskapacitet om lägst 20 kbit/s i utredningen "Bredband till hela landet" diskuterades hastigheter om 1-2 Mbit/s symmetrisk, som vi anser som den absolut lägsta nivån för leverans av tjänster.

Bredband är i dag är så omfattande att det betraktas som en samhällsviktig tjänst.

Sverige skulle stanna utan tillgång till Internet, samma sak håller på att hända i resten av världen. Den enda skillnaden är att Sverige än så länge leder utvecklingen i Europa och borde därför ha högre ambitioner än i dag, om vi fortfarande vill var en IT-nation där alla har tillgång till en kraftfull Internetanslutning.

FRÅGA 4: Är dagens definition av bestämmelserna om samhällsomfattande tjänster tillräckligt flexibel, eller omvänt, alltför normativ, mot bakgrund av olika nivåer på marknadsutvecklingen i EU-27?

Svar: Vi anser att bestämmelserna måste vara mer flexibel och ta hänsyn till förutsättningar och situation inom varje medlemsland då utbyggnadstakten skiljer sig mer än tio år mellan länderna.

FRÅGA a) Hur skulle en utvidgad skyldighet att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster, inbegripet lagstiftning som stimulerar till ett tillhandahållande av tjänsterna på konkurrenskraftiga villkor, kunna bidra till att förverkliga en övergripande politik för bredband för alla? Är det lämpligt att använda strukturfonder, regionala öppna fibernätssystem och åtgärder för att stimulera efterfrågan som exempelvis stöd till inköp av abonnemangsutrustning, utbildning eller åtgärder för att göra konsumenterna mer medvetna om bredband? Vilka fördelar och nackdelar har skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster i förhållande till andra instrument som kan användas för att genomföra politiken för bredband för alla? Hur kommer detta sannolikt att påverka aktörerna på området, den sociala och territoriella sammanhållningen, sysselsättningen, investeringarna, innovationsförmågan och konkurrensen?

Svar: Principen att tillämpa skäliga och icke-diskriminerande villkor vid utbyggnad av bredband med eller utan statliga stöd är sedan länge djupt förankrad i den svenska IT-politiken. Vi anser att den svenska modellen för statligt stöd till bredbandsutbyggnad i glesbygd och landsbygd har skapat förutsättningar för ökad konkurrens och bidragit till att minska inlåsningar och monopol på olika nivåer. Vi har sett att det statliga stödet har främjat konkurrensen i glesbygd.

Tidigare bredbandstödet (2001-2007) har inneburit att bredband har byggts ut till områden i glesbygd som inte annars skulle ha fått bredband överhuvudtaget.

Sverige är trots sin låga befolkningspenetration det mest utbyggda landet i Europa och det femte i världen, detta är ett tydligt bevis på att de stöd som hittills har utgått gett avsedd effekt där även priserna på bredband dessutom är den lägsta i EU. Antalet bredbandsaktörer i förhållande till vår marknad är också den högsta inom EU. Vilket kan förklaras i att operatörerna har tillgång till en öppen infrastruktur utan att själva behöva investera i en egen.

FRÅGA b) Hur kan en eventuell utvidgning av skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster till att även omfatta bredband, en mer dynamisk tolkning av begreppet funktionellt tillträde till Internet eller en mindre enhetlig tillämpning av skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster samexistera med behovet att säkra en enhetlig politik på den inre marknaden och att motverka snedvridning av konkurrensen?

Svar: Kraven på öppna, konkurrensneutrala nät och mångfald i näten har sedan länge varit en av grundbultarna i den svenska bredbandspolitiken.

Kommunerna som har en central roll i bredbandsutbyggnaden, har ställt krav på skäligena och icke-diskriminerande villkor i utbyggnaden.

Stöden har bidragit till en förbättrad konkurrenssituation, även i små orter och på glesbygd.

Slutkunder kan idag i många fall välja mellan olika tjänsteleverantörer. Detta är en direkt följd av bredbandssatsningen. Det vill säga att alla aktörer skall ha tillgång till en öppen och konkurrensneutral infrastruktur på icke diskriminerande villkor.

FRÅGA c) Är det lämpligt att föreskriva en särskild hastighet eller ett särskilt hastighetsspektrum för begreppet bredband eller att aktualisera begreppet funktionellt tillträde till Internet? Är det lämpligt att hastigheten ligger på mellan 1 och 2 MB/s för att säkra god kvalitet på tjänsterna och säkra att medborgarna kan ta aktiv del i samhällslivet?

Svar: Erfarenheter från telemedicin, distansutbildning och andra samhällsomfattande tjänster innebär att minibehovet av bredband inom närmaste åren är närmare 10 Mbit/s än 2 Mbit/s symmetrisk.

Där man i vissa fall kan få nöja sig med 2 Mbit/s i särskilt svåra miljöer då en radiolösning för närvarande är det enda alternativet.

FRÅGA d) Frågan om gemensamma europeiska kriterier och genomförandeordningar för att minimera snedvridningen av konkurrensen bör också diskuteras enligt följande:

- Vilken grad av majoritetsanvändning krävs för att det ska vara möjligt att återropa skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster?

Svar: När vi idag har mer än 50 % av hushållen och företagen som använder Internet i sin dagliga verksamhet måste staten ta sitt ansvar och garantera en tillgänglighet för alla. Staten bör därför ge kommuner och landsting nödvändigt stöd och ansvar för sina medborgares möjligheter att få tillgång till bredband.

- **Fråga:** Finns det anledning att fortsätta att låta kraven på användarregister och telefonautomater omfattas av skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster? Är det, analogt med telefonautomater, lämpligt att utvidga skyldigheten att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster till att även omfatta anslutningspunkter till andra e-kommunikationer (som till exempel wifi-kiosker)?

Svar: Målet är att alla ska ha access i sin fasta bostad som klarar kraven på samhällsomfattande tjänster. Här bör det utredas mer så att inte enskilda kommer i kläm.

- **Fråga:** På vilka kriterier bör de företag som tillhandahåller de samhällsomfattande tjänsterna väljas ut och vilken omfattning bör skyldigheten ha?

Svar: Kriterier bör vara att tillhandahålla ett öppet nät där tjänsterna kan levereras via lokala konkurrensneutrala stadsnät.

Finansieringsmodellen bör vara baserad på statliga medel och/eller fonder under en 20 års period.

Även intäkter via tjänsteleverantörer och andra användare av näten bör här vägas in.

Stockholm 2009-02-28

Lars Hedberg
Generalsekreterare

Mats Bergren
Ordförande